

ת"פ 35051/08/20 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 35051-08-20 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני	כבוד השופטת סימי פלג קימלוב
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	פלוני

פסק דין (ללא הרשעה)

כתב האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בן זוג - עבירה לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").
2. על פי עובדות כתב האישום במועד הרלוונטי לכתב האישום, היו הנאשם והמתלוננת נשואים מזה תשע שנים. ביום 26.3.20 בשעה 23:00 או בסמוך לכך, בביתם על רקע ויכוח והיות הנאשם בגילופין, תקף את המתלוננת בכך שסטר לפניה באמצעות ידיו, תפס את שערות ראשה, בעט בבטנה וברגליה באמצעות רגליו וזאת כאשר על רגליו נעליים, גרר את גופה תוך שאחז בשערותיה והטיח את ראשה על קירות הבית. בהמשך ועל רקע הצעקות שבקעו מהבית הגיע לבית אחיו של הנאשם אשר ניסה להרגיע את הנאשם והוציאו מהבית. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלוננת חבלות, בדמות נפיחות מתחת לגבה בעין ימין, שטפי דם בצוואר בצדו הימני, שטפי דם בכתפיים בצדו הימני והשמאלי שטפי דם בכפות הידיים ובברכיים.
3. לאחר הרשעתו הנאשם הופנה לקבלת תסקיר של שירות המבחן כאשר שירות המבחן התבקש להתייחס גם לשאלת הרשעתו של הנאשם בדיון.

תסקירי שירות המבחן

4. ביום 18.1.22 הוגש תסקיר ראשון של שירות המבחן. בתסקיר סקר שירות המבחן את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם, כבן 40 נשוי למתלוננת ואב לשלושה ילדים קטנים, מזה 17 שנים משרת בצבע קבע בבסיס בחרמון. הנאשם מסר לשירות המבחן שנוכח היות הבסיס בו הוא מוצב בגזרה מבצעית הוא נמצא רוב השבוע בבסיס ובסופי שבוע מגיע לבית וכן יוצא ללילה באמצע השבוע. ממסמכים שהוצגו לשירות המבחן השתלב בלימודי טכנאי מוסמך במגמת הנדסת מכונות בתחום רכב במכללה הטכנולוגית של חיל הטכנולוגיה והאחזקה. הנאשם נשוי למתלוננת

ולהם שלושה ילדים . המתלוננת , מדריכת ירי בבית הספר ללימודי ירי בשפרעם. עיון בגיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם מלמד שאין לחובתו הרשעות קודמות. בהתייחסו לעבירה מושא כתב האישום הנאשם לקח אחריות מלאה על ביצועה והביע צער וחרטה . הנאשם תיאר בפני שירות המבחן כי התנהלות זו אינה מאפיינת אותו. מתסקיר שירות המבחן עולה שההליך המשפטי הרתיע את הנאשם והוא חושש מהשלכות ההליך המשפטי לרבות אי ביטול הרשעתו בדין. הנאשם הביע נכונות להשתלב בהליך טיפולי בתחום האלימות הזוגית. בשיחה שקיים שירות המבחן עם המתלוננת סיפרה כי השניים מכירים כ - 15 שנים מתוכן 11 שנים הם נשואים. לדבריה מאז הכירו תמך הנאשם בשאיפותיה ודאג למלא את צרכיה. המתלוננת מתארת קשר יציב וחיובי בינה לבין הנאשם ושוללת התנהגות אובססיבית מצדו של הנאשם, מתארת את הנאשם כמפרגן ותומך בתוך הזוגיות. על הנסיבות שהובילו לביצוע העבירה מתארת כי פוטרה מעבודתה בתקופת נגיף הקורונה והדבר העלה את תחושת הלחץ והתסכול ובאותו ערב הנאשם צרך אלכוהול. הוויכוח ביניהם הסלים. המתלוננת מתארת את האירוע כאירוע אלימות היחיד בזוגיות שלהם. יחד עם זאת דווחה על שינוי משמעותי בהתנהלותם בתוך המערכת הזוגית. שירות המבחן גם שוחח עם אחיו של הנאשם שמסר כי לא ידוע לו על אירועים קודמים לאירוע המתואר בכתב האישום ואינו משקף את מערכת היחסים בין בני הזוג. להתרשמות שירות המבחן השתלבותו של הנאשם בהליך טיפולי תסייע במזעור הסיכון להישנות עבירות בעתיד. לפיכך ביקש שירות המבחן לדחות את הדיון בעניינו של הנאשם .

5. ביום 24.4.22 הוגש תסקיר נוסף של שירות המבחן. בתסקיר זה ציין שירות המבחן כי בתקופת הדחייה הנאשם נקלט ביחידה לטיפול באלימות במשפחה ומדיווח שהתקבל הנאשם מגיע באופן קבוע לפגישות הטיפוליות ומשתף פעולה בהליך הטיפול. הנאשם מקבל אחריות על מעשיו ומביע נכונות להשתמש בהליך הטיפול כמקור לצמיחה ולשיפור הקשר בינו לבין המתלוננת. בשיחה עם המתלוננת תיארה שינוי חיובי באווירה בבית, המתבטא בשיתוף פעולה ופרגון הדדי. בשיחה עמה שללה חשש מהישנות התנהגות אלימה מצדו. לאור האמור, כאשר להערכת שירות המבחן שהמשך שילובו של הנאשם בהליך הטיפול עשוי לתרום באופן משמעותי להפחתת הסיכון להישנות עבירה בעתיד מצא שירות המבחן לנכון להמליץ להעמיד את הנאשם בצו מבחן לתקופה של 12 חודשים. לצד זאת מבלי להתעלם מחומרת המעשים המליץ שירות המבחן על צו של"צ בהיקף של 200 שעות זאת כעונש חינוכי. באשר לשאלת הרשעתו בדין של הנאשם, שירות המבחן מצוין כי לאחר התלבטות נוכח חומרת העבירה אך מתוך ראייה כוללת של טובת המשפחה ועל מנת שלא לפגוע באפשרויות התפתחותו האישית והמקצועית של הנאשם המליץ שירות המבחן על ביטול הרשעתו בדין.

6. ביום 9.1.23 הוגש תסקיר נוסף של שירות המבחן. בתסקיר זה ציין שירות המבחן כי בתקופת הדחייה המשיך הנאשם וסיים את השתתפותו בהליך הטיפול ביחידה לטיפול באלימות. מהדיווח שהתקבל מגורמי הטיפול עולה שבמסגרת ההליך הטיפול הנאשם רכש כלים להתנהלות תקינה והתמודדות עם כעסים. המתלוננת סיפרה כי אירוע העבירה היווה מקור לצמיחה ושיפור המערכת הזוגית ביניהם. הצוות הטיפולי התרשם כי הנאשם מיצה את ההליך הטיפולי ביחידה והמליצו על סיומו. שירות המבחן התרשם מדיווח הצוות הטיפולי שהנאשם זקוק למרות סיום הקבוצה הטיפולית להמשך טיפול לצורך העמקה וכל כן נמצא מתאים לקבוצה טיפולית שהיתה אמורה להיפתח ביום 23.1.23. לאור האמור, שירות המבחן ממליץ על צו מבחן לתקופה של 12 חודשים, זאת לצד צו של"צ בהיקף של 200 שעות. זאת ועוד, ממליץ שירות המבחן על ביטול הרשעתו של הנאשם בדין.

עדוטה של המתלוננת הגברת אולפית עזאם במסגרת הראיות לעונש

עמוד 2

7. במסגרת הראיות לעונש העידה המתלוננת . בעדותה סיפרה המתלוננת כי היא מדריכת ירי ומנהלת תאום הכשרות משטרתי והוסיפה "עובדת מול חטיבת אבטחה בנושא מאבטחים, הכל בזכות בעלי. החברה שלנו לא מסכימה לדברים כאלו אבל למזלי יש לי בעל שתומך. הדרך שאני פורצת זה בזכות בעלי שתומך בי, גם כשאני עוברת מבחנים הוא תומך ועוזר, תמיכתו חשובה. לשאלת בית המשפט איפה למדתי להיות מדריכת ירי אני משיבה שבבית הספר לשוטרים בקרית אתא. המקרה שלנו היה מקרה חד פעמי, לימד אותנו והוא רק חיזק אותי וחיזק את הבית שלנו, אומרים אצלנו לא לשנוא דבר שקרה אצלנו ושהוא רק לטובה. זה היה מקרה חד פעמי שלא היה צריך לקרות אבל קרה. סלחתי לבעלי, יש לנו שלושה ילדים, אחלה של משפחה, אני נלחמת לשמור על המשפחה שלי. אני רוצה שאייל יסגור את זה כי זה פוגע בפרנסת הבית זה מעכב הרבה דברים, עם קידומים וקיצור דרגה. הוא בצבא קבע. שנינו נכנסנו לטיפול משפחתי בעקבות מקרה זה וזה עזר לנו, אייל ממשיך בזה, זה חיזק אותנו וזה לכל החיים" . במסגרת עדותה של המתלוננת הוגשו תמונות שצילמה ממועד האירוע ביחס לחבלות שנגרמו לה (ת/1).

טיעוני הצדדים לעונש

8. ב"כ המאשימה טען והדגיש את הפגיעה בערכים חברתיים מוגנים כתוצאה ממעשיו של הנאשם. לשיטת המאשימה מתחם העונש ההולם נע בין עונש של 6 חודשי מאסר שיכול וירוצה בשרך של עבודות שירות ועד ל - 18 חודשי מאסר בפועל ברף העליון והפנה לפסיקה רלוונטית לשיטת המאשימה לתיק זה. לעניין אי הרשעת הנאשם בדיון טען ב"כ המאשימה כי עניינו של הנאשם אינו עומד בתנאים שנקבעו בפסיקה (ת/2). לאור האמור, עתרה המאשימה שלא לבטל הרשעתו של הנאשם ולהשית עליו עונש של 6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, צו מבחן והתחייבות להימנע מלבצע עבירה.

9. ב"כ הנאשם טען כי מתחם העונש שעותרת לו המאשימה אינו תואם את נסיבות ביצוע העבירות והפנה לפסיקה ממנה לשיטת ההגנה ניתן ללמוד כי מתחם העונש מתחיל מעונש של מאסר על תנאי. זאת ועוד, הוסיף ב"כ הנאשם וטען לדרך הטיפולית שעשה הנאשם והצלחתו בהליך השיקומי והפנה לתסקיר שירות המבחן והמלצת שירות המבחן. מדובר באדם ללא עבר פלילי נשוי לזוגתו ולהם שלושה ילדים. ב"כ הנאשם הפנה לדברי המתלוננת בעדותה על רצונם של בני הזוג לשקם את מערכת היחסים הזוגית ולשקם את משפחתם. ב"כ הנאשם טען כי מדובר באירוע חריג בחייו של הנאשם וחד פעמי . ב"כ הנאשם טען כי ככל שתיוותר הרשעתו של הנאשם בדיון יהיה בכך כדי לפגוע בפרנסתו ובקידומו וכי הנאשם עומד בתנאים שנקבעו בהלכת כתב ובפסיקה המאוחרת והגיש פסיקה לעניין זה (נ/1).

10. הנאשם בדברו סיפר שהוא משרת בחרמון ביחידה המרחבית וכי הוא משרת בצבא כבר 21 שנים. הנאשם אמר בדברו : "לגבי העבירה עם אשתי זה היה חד פעמי, לא יחזור בחיים. אני לא אדם לים, זה היה חד פעמי. היום יש לי מחלקה תחת. לגבי הקידום שלי במערכת הייתי מועמד להיות מנהל עבודה וזה הגיע למשטרה צבאית, המשטרה הצבאית חסמה הכל. עשיתי טעות, אני מתחרט על הכל. אני אוהב את אשתי. מדובר בבסיס סגור. אני חוזר בימי שלישי וסופי שבוע. נשאר שבת אחת ל - 9 שבועות. אני מודה לאשתי על תמיכתה, היא חיזקה אותי להישאר בצבא. להיות אישה בבית עם ילדים ואני לא בבית זה לא קל. היא חיזקה אותי המון. בדרכה, מה שהיא מבקשת למדתי את זה מהצבא קודם כל אסור לפחד. היא ביקשה

לעשות קורס ותמכתי בה. אני אומר לה תמיד שתלך עד הסוף. היום ברוך השם היא מחזיקה את כל בית הספר, מעמד חזק שם ומאד מרוצים ואוהבים אותה. אני אקח חופש וייסע לכנס ואני רוצה לחזק אותה. אנו חיים ביחד, זה היה מקרה מאד חד פעמי שלא יחזור בחיים. זו היתה תקופה קשה שבוע עמוס שלי בצבא. איפה שאני משרת זו גזרה בעייתית. בלגנים קורונה הכל הצטבר יחד. אני מתנצל בפני אשתי אני אוהב אותה. רוצה שלום בית. אנו מאד אוהבים את ילדינו".

דין והכרעה

שאלת אי הרשעת הנאשם בדין

11. ההגנה עותרת לביטול הרשעתו של הנאשם בדין. שירות המבחן אף הוא חרף העובדה שמדובר בעבירה חמורה שאין להקל ראש בה, המליץ על ביטול הרשעתו של הנאשם בדין. המאשימה מתנגדת לביטול ההרשעה וב"כ המאשימה טוען כי הנאשם אינו עומד בתנאים שנקבעו בפסיקה לביטול הרשעה.

12. ברע"פ 3515/12 **מדינת ישראל נ' שבתאי ואח'** (10.9.13) נקבע, כי:

"כלל הוא כי מקום שהוכחה אשמתו של אדם בפלילים - יש להרשיעו בדין".

בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337, (להלן: **הלכת כתב**) נקבע, כי סיום הליך ללא הרשעה הוא:

"חריג לכלל, שכן משהוכח ביצועה של עבירה יש להרשיע את הנאשם וראוי להטיל אמצעי זה רק במקרים יוצאי-דופן, שבהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה".

בהלכת כתב נקבעו שני תנאים מצטברים לסיום הליך ללא הרשעה:

"ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים המפורטים לעיל".

13. שאלת ביטול הרשעה עמדה לדיון בפסקי דין רבים. לעניין זה אפנה לדנ"פ 8062/12 **מדינת ישראל נ' חברת נמלי ישראל פיתוח ונכסים בע"מ** ולדברים שנקבעו שם:

"בפסיקה לא הותוו תנאים נוקשים למקרים בהם יימנע בית המשפט מהרשעה. נקבע אך שאפשרות זו מיועדת למקרים חריגים, בהם מצא בית המשפט כי הרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, וכי

נוכח מידת חומרתה של העבירה ניתן לוותר על הרשעה, מבלי לפגוע פגיעה משמעותית במטרות הענישה האחרות. עוד נקבע שיש להימנע מהרשעה רק בנסיבות יוצאות דופן, כאשר היחס בין הנזק הצפוי לנאשם כתוצאה מההרשעה לבין חומרת העבירה והתועלת של ההרשעה לאינטרס הציבורי אינו סביר. מכאן, שהאפשרות לא להרשיע מיועדת לעבירות שאינן חמורות, ולנאשמים בעלי פוטנציאל שיקום משמעותי. יש לציין, שכאשר מדובר בקטינים, יינתן משקל גבוה במיוחד לשיקולי הפרט, והנכונות להימנע מהרשעה תהיה גדולה יותר".

14. חרף הכלל ובמצבים חריגים ויוצאי דופן, כאשר עלול להיווצר פער בלתי מידתי בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשם לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי קיימת אפשרות כי לא יורשע בדין (ע"פ 9893/06 לאופר נ' מדינת ישראל (31.12.07)). לטעמי זהו המקרה שלפנינו.

15. אודה כי התלבטתי. מחד, מדובר בעבירה חמורה. אין להקל ראש בחומרת העבירה והפגיעה בערכים חברתיים מוגנים ולפיכך, רק במקרים חריגים ניתן להורות על ביטול הרשעה בעבירה מסוג זה. מאידך, אני סבורה שהפער בין עוצמת פגיעתה של הרשעה בנאשם ומשפחתו לבין התועלת של ההרשעה לאינטרס הציבורי בלתי מידתי.

16. המקרה שלפני ייחודי. הנאשם והמתלוננת, מהמקום הנמוך ביחסיהם תוך שבר גדול וקרע במערכת הזוגית, החליטו כי הם מבקשים לאחות את הקרעים ולעשות כל שניתן על מנת לשקם את המערכת הזוגית למען משפחתם. מתוך שבר משפחתי זה, המתלוננת, למדה, התחזקה בתמיכת הנאשם והתקדמה הן מבחינה מקצועית אך גם מבחינה אישית. שמעתי את עדותה של המתלוננת והתרשמתי מאישה חזקה, עומדת על דעותיה ומעוררת השראה להעצמה נשית. לאחר האירוע המתלוננת עברה קורסים בתחום האבטחה וירי וכיום משמשת בתפקיד בכיר בתחום האבטחה. המתלוננת סיפרה כי חרף העובדה שמדובר לכאורה ב"מקצוע גברי" הנאשם תמך בה ועודד אותה ללמוד ולהתפתח מבחינה מקצועית. בד בבד, בני הזוג השתלבו בטיפול זוגי על מנת לשקם את היחסים ביניהם ודומה לפחות על פניו עד כה כי הם מצליחים להיעזר בכלים שקיבלו על מנת לשפר את היחסים ביניהם. תסקיר שירות המבחן מדבר בעד עצמו וכאמור המליץ על ביטול הרשעתו של הנאשם בדין.

17. באשר לתנאי הקבוע ב"הלכת כתב" ואשר עניינו, כי סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה, מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים, הרי שאני סבורה שבענייננו תנאי זה מתקיים. אמנם מדובר בנסיבות חמורות בהן פגע הנאשם במתלוננת פגיעה קשה אולם בנסיבות המתוארות, בשים לב לעובדה שהנאשם הביע חרטה, העובדה שמדובר באירוע יחיד בחייו של הנאשם והיעדר עבר פלילי אני סבורה שתנאי זה מתקיים בענייננו.

18. לאחר ששקלתי מכלול טענות הצדדים אני קובעת, כי הרשעה עלולה לפגוע בנאשם פגיעה קשה. הנאשם איש קבע בצה"ל משרת בגזרה הצפונית בחרמון והרשעה בדין עלולה לפגוע פגיעה קשה בקידומו ופרנסתו ובכך תיפגע

גם משפחתו. לפיכך, סבורני כי היחס בין הנזק הצפוי לנאשם כתוצאה מהרשעתו לבין חומרת העבירה ונסיבותיה אינו סביר ועל כן סבורני כי יש להורות על ביטול הרשעתו של הנאשם בדין.

סוף דבר

19. סיכומו של דבר שהחלטתי שבתיק זה יש מקום לסיים את ההליכים באי הרשעת הנאשם בדין ועל כן אני מורה על ביטול הרשעה בדין על פי סעיף 192א לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב - 1982.

אשר על כן אני קובעת כדלקמן:

ניתן בזאת צו מבחן לתקופה של 12 חודשים. מובהר לנאשם בשפה פשוטה וברורה כי עליו לבצע את צו המבחן במלואו ולשתף פעולה עם שירות המבחן שכן אם לא יעשה כן ניתן יהיה להפקיע את צו המבחן ולדון מחדש בתיק זה.

בהתאם להמלצת שירות המבחן אני מורה על צו שירות לתועלת הציבור ואולם נוכח עיסוקו של הנאשם והמקום בו הוא משרת אני מורה על צו בהיקף של 100 שעות, על פי תכנית שתוכן על ידי שירות המבחן. מובהר לנאשם בשפה פשוטה וברורה שעליו לבצע את העבודות לשביעות רצון שירות המבחן ולבצע את עבודות השל"צ באופן מלא וכי אם לא יעשה כן ניתן יהיה להפקיע את הצו וניתן יהיה לדון מחדש בתיק זה ולהשית על הנאשם ענישה חלופית.

אני מחייבת את הנאשם בהתחייבות כספית בסך 2,000 ₪ לתקופה של שלוש שנים להימנע מכל עבירת אלימות לרבות עבירת איומים.

שירות המבחן יגיש תכנית של"צ בתוך 45 יום.

המזכירות תמציא לשירות המבחן.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, י"ט אדר תשפ"ג, 12 מרץ 2023, בנוכחות הצדדים.